

Porady dla Rodziców do pracy z Dziećmi w domu

Dzieci młodsze

(na podstawie: *Uczeń z dysleksją w domu – poradnik nie tylko dla rodziców*, Bogdanowicz, Adryjanek, Różyńska, Gdynia 2007)

1. Miejsce do nauki

Niezmiernie ważne jest wyznaczenie stałego miejsca do nauki. Warto uwzględnić upodobania naszego dziecka, dać mu możliwość zorganizowania tego miejsca, czuwając nad kilkoma warunkami:

- biurko, stół i krzesło powinny być dostosowane do wzrostu dziecka;
- miejsce powinno być odpowiednio wyciszone, z dala np. od telewizora, i dobrze oświetlone;
- w miejscu tym powinny znaleźć się potrzebne przybory, najlepiej w dogodnych organizatorach;
- dziecko powinno mieć dostęp do teczek, segregatorów, półek, w których może przechowywać swoje prace.

2. Dobry plan

Dobrze jest zapisać (rozrysować) plan dnia (a jeżeli to możliwe, nawet tygodnia). Dzieci nie lubią być zaskakiwane. Plan pomoże w zaangażowaniu ich w czynności nie tylko nauki, ale także obowiązków dnia codziennego. Dziecko będzie wiedziało, co go czeka oraz czego się od niego oczekuje. Oczywiście to wymaga dyscypliny także od nas. W planie powinni być ujęci wszyscy członkowie rodziny. Jak to zrobić? Stwórzmy kalendarz, który ma dużo miejsca na notatki i tam zapisujemy (lub ilustrujemy) zaplanowane zadania i obowiązki. W miarę możliwości niech dziecko samo je wpisuje (ilustruje).

3. Plakat wypełnionych obowiązków.

Na podstawie kalendarza ustalamy z dzieckiem, co danego dnia (tygodnia) należy zrobić. Dziecko określa (niekiedy z naszą pomocą), co należy zrobić. Na przygotowanej większej kartce rysujemy schemat (może to być odrysowany kontur dziecka). Następnie, gdy nasze dziecko wypełni swoje obowiązki, wpisujemy (lub ilustrujemy) w ów schemat wszystkie dokonania z dopiskiem – „Brawo!”. Plakat eksponujemy w widocznym miejscu, by wszyscy domownicy mogli go zauważyć i pochwalić dziecko. Warto również, pod koniec tygodnia wypełnionego obowiązkami, wzmocnić pożądane zachowania i zaplanować nagrodę dla dziecka z udziałem całej rodziny: wspólne pieczenie naleśników z czekoladą (lub innego ulubionego ciasta), wspólna zabawa, gra itp.

4. Chusteczka „przypominajka”

Na początku czytamy wiersz Juliana Tuwima o Słoniu Trąbalskim, który – aby przypomnieć sobie, co ma zrobić – wiązał na trąbie supełek. Możemy porozmawiać z dzieckiem o sposobie słońia. Możemy ustalić, że gdy ono lub inny członek rodziny zapomni o czymś ważnym (wypełnieniu obowiązku, zasadach), to dyskretnie przypomnimy mu o tym, wręczając chusteczkę z supełkiem.

5. Zdobywamy sprawności!

Pobawmy się z dziećmi w zdobywanie różnych sprawności dotyczących prac domowych. Przy każdej sprawności podajemy czynności, które powinno wykonać dziecko, by ją zdobyć. Dla każdej sprawności przygotowujemy dyplom, medal, który uroczyście wręczamy bądź zawieszamy na szyi dziecka. Medal można zrobić własnoręcznie np. sklejąc dwa okrągłe talerzyki papierowe, umieszczając pomiędzy nimi wstążkę. Przykładowe sprawności:

- *sprawność „kuchcik”* – lepienie pierogów, układanie sztućców, mieszanie dania (sałatki) łyżką etc.
- *sprawność „pracuś”* – układanie książek na półkach, segregowanie zabawek, układanie i uporządkowanie przyborów na biurku etc.
- *sprawność „czyścioszek”* – ręczne pranie skarpetek, składanie bielizny, dobieranie i składanie skarpetek do pary etc.

Dzieci starsze

(na podstawie: *Uczeń z dysleksją w domu – poradnik nie tylko dla rodziców*. Bogdanowicz, Adryjanek, Różyńska, Gdynia 2007)

1. Miejsce do nauki

Niezmiernie ważne jest wyznaczenie stałego miejsca do nauki. Warto uwzględnić upodobania naszego dziecka, dać mu możliwość zorganizowania tego miejsca, czuwając nad kilkoma warunkami:

- biurko, stół i krzesło powinny być dostosowane do wzrostu dziecka;
- miejsce powinno być odpowiednio wyciszone, z dala np. od telewizora, i dobrze oświetlone;
- w miejscu tym powinny znaleźć się potrzebne przybory, najlepiej w dogodnych organizatorach;
- dziecko powinno mieć dostęp do teczek, segregatorów, półek, w których może przechowywać swoje prace.

2. Kalendarz wydarzeń

- Dobrze jest zapisać (koniecznie wspólnie z dzieckiem) plan dnia (a jeżeli to możliwe, nawet tygodnia). Dzieci nie lubią być zaskakiwane. Plan pomoże w zaangażowaniu ich w czynności nie tylko nauki, ale także obowiązków dnia codziennego. Dziecko będzie wiedziało, co go czeka oraz czego się od niego oczekuje. Oczywiście, to wymaga dyscypliny także od nas. W planie powinni być ujęci wszyscy członkowie rodziny.
- Stwórzmy kalendarz, który ma dużo miejsca na notatki i tam zapisujemy (najlepiej, aby dziecko samo wpisywało, przy naszym nadzorze) zaplanowane zadania, obowiązki, czas relaksu, inne wydarzenia dnia.
- Kalendarz wydarzeń pełni również funkcję motywującą do nauki. Dzięki niemu dziecko widzi, ile zrobiło lub ile jeszcze pracy mu pozostało. W chwili przeciążenia czy smutków, można spojrzeć w kalendarz i pochwalić dotychczasową ciężką pracę dziecka.
- Aby kalendarz był naprawdę pomocny, trzeba w nim umieszczać (zapisywać) wszystkie obowiązki, zadania i czynności (także czas na relaks i co w tym czasie dziecko planuje zrobić).
- Ważne jest robienie regularnych przerw na odpoczynek (zaplanowanych) pomiędzy poszczególnymi etapami skupienia i pracy. W trakcie dłuższego uczenia się lub pisania pracy warto zachęcić dziecko choćby do krótkich ćwiczeń przy otwartym oknie lub spaceru „wokół stołu”. Jest to wskazane również przed rozpoczęciem wykonania zadania.
- W ten sposób warto „zorganizować” również dni wolne, wpisując wspólne aktywności oraz wypoczynek domowników.
- Starajmy się chwalić dzieci jak najczęściej się da za konkretne rzeczy, które zrobiło. Unikajmy ogólników: zamiast samego – „świetnie!” powiedz: *świetnie zaplanowałaś pracę nad tym zadaniem lub zrobiłaś je naprawdę szybko*

3. Motywowanie do nauki (zaangażowania)

Rodzice powinni wierzyć, że nawet jeśli dziecko przyjmuje buntowniczą postawę, tak naprawdę liczy się z opinią rodziców i chce ich zadowolić. Twoje dziecko potrzebuje zrozumienia, wsparcia i wiary, że sobie poradzi! Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z niewykształcenia jeszcze u dziecka nawyku uczenia się, bądź też jest skutkiem doznanych niepowodzeń. Rola rodziców w motywowaniu dziecka do nauki jest ogromna. Na co więc powinniśmy zwrócić uwagę:

1. Dobrą organizację pracy, wdrażanie dziecka do systematyczności, w miarę możliwości utrzymywać stałe pory czynności i nauki.

2. W przypadku trudności pomagać dziecku, ale go nie wyręczać. Dawać wskazówki, pomóc znaleźć źródło wiedzy, wskazać książkę lub autora. Pomóc podzielić materiał (zakres pracy) na mniejsze części, zadanie podzielić na „krok po kroku”. Takie podejście buduje wiarę we własne możliwości i rozwija motywację do pracy.

3. Nie tworzyć atmosfery napięcia, niezadowolenia. Chwalić dziecko także za włożony wysiłek (jeśli naprawdę go wykazało). Pochwalić za wytrwałość, jeśli dziecko pracowało faktycznie nad czymś długo i wytrwale.

4. Nie porównywać dziecka do innych dzieci (także rodzeństwa). Należy porównywać do jego poprzedniego poziomu, wskazując na rozwój, który osiągnęło.